

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 18 kwietnia 2018 r. funkcjonariusze Policji mł. asp. M. R. i st. post. M. G. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta P. w godzinach od 14.00 do 22.00.

O godzinie ok. 15.29 z polecenia dyżurnego KPP w P. udali się na ulicę (...), gdzie W. D. zgłosiła, że jadący przed nią pojazd ciężarowy uszkodził w jej samochodzie szybę.

Bezpośrednio przed zgłoszeniem zdarzenia na Policji, pokrzywdzona W. D. jechała samochodem marki T. (...) nr rej. (...) drogą krajową nr (...) od strony m. R. w kierunku P.. Na wysokości miejscowości S. jechała za pojazdem ciężarowym marki M. o nr rej. (...). W tym momencie, z pojazdu ciężarowego, z jego skrzyni ładunkowej, spadły kamienie i piasek, które uderzyły w szybę czołową jadącego za nim pojazdu prowadzonego przez W. D. , powodując uszkodzenie szyby. Kobieta usiłowała zatrzymać pojazd ciężarowy i poinformować kierowcę o zaistniałej sytuacji , lecz nie zdołała tego uczynić. Widziała tylko jak pojazd ciężarowy w P. na rondzie im. L. K. skręcił w ul. (...). Wspólnie z dzieckiem zdołała jedynie spisać numer rejestracyjny pojazdu ciężarowego. Dzięki temu funkcjonariusze Policji obsługujący zdarzenie byli w stanie ustalić dane osobowe kierowcy tego pojazdu.

Kierowcą okazał się obwiniony M. S., zamieszkały w O.. Mężczyzna jest zatrudniony w spółce (...) jako kierowca. Tego dnia przewoził przesiany piasek, zasadniczo nie zawierający kamieni, na budowę drogi w Nadleśnictwie M. . W chwili zdarzenia wracał po rozładowaniu piasku, a więc kursem z pustą skrzynią ładunkową. Piasek woził od kilku dni. Po opróżnieniu skrzyni ładunkowej czyścił pojazd. Przed zaistniałą sytuacją drogową nie uczynił jednak tego dostatecznie dokładnie.

W wyniku zdarzenia powstały uszkodzenia w samochodzie T. (...). W odległości 50 cm od prawego słupka bocznego i 9 cm od dolnej krawędzi szyby stwierdzono wizualnie odprysk szkła wielkości 4 mm, a w odległości 15 cm od tego odprysku patrząc w górę szyby, stwierdzono wizualnie kolejny odprysk szkła wielkości 1 mm.

(dowód: notatka urzędowa k. 1, 2, protokół oględzin samochodu T. k. 7, zeznania świadków : W. D. k. 5v. – 6 oraz na rozprawie ,M. G. (2) na rozprawie i R. P. na rozprawie oraz wyjaśnienia obwinionego M. S. k. 11 oraz na rozprawie).

Obwiniony M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że woził tego dnia, jak i w dni poprzedzające zdarzenie piasek przesiany, nie zawierający kamieni. W chwili zdarzenia wracał z pustą skrzynią ładunkową. Zawsze dokładnie czyścił skrzynię po wyładowaniu piasku. Nie wie w jaki sposób mogło dojść do uszkodzenia szyby w pojeździe pokrzywdzonej. Prawdopodobnie szybę uszkodził kamień, który leżał na drodze i wyleciał spod koła jadącego samochodu.

(vide wyjaśnienia obwinionego M. S. k. 11 oraz na rozprawie)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd w znacznej mierze dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego M. S.. W świetle wyjaśnień obwinionego bezspornym jest ,że w czasie zdarzenia kierował samochodem ciężarowym jadąc drogą krajową w stronę P.. W czasie zdarzenia M. S. nie wiół żadnego ładunku albowiem wcześniej zrzucił ze skrzyni ładunek piasku służącego jako podbudowa pod budowaną drogę gruntową. Sąd nie dał wiary zapewnieniom obwinionego , że z jego pojazdu nie mogły wypaść drobiny piasku i kamieni , które uszkodziły szybę w pojeździe pokrzywdzonej. W. D. w sposób logiczny i jasny opisała okoliczności zdarzenia . Kobieta opisała wprost, w jaki sposób została uszkodzona szyba w kierowanym przez nią samochodzie marki T.. Zakres uszkodzeń opisany w protokole oględzin samochodu T. odzwierciedla w pełni jej relację. Kobieta podała jednoznacznie, iż widziała smugę piasku , która zsunęła się z poprzedzającej ją ciężarówki na wysokości miejscowości S. a wówczas usłyszała stuk w szybę . Jej relacja znalazła potwierdzenie w

czynnościach przeprowadzonych bezpośrednio przez funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze policji bez większego trudu, na podstawie uzyskanych od świadka informacji, ustalili samochód ciężarowy sprawcy. Potwierdziło się, że w inkryminowanym okresie obwiniony faktycznie przejeżdżał przez miejscowość S. i robił to w ramach powierzonych mu obowiązków zawodowych. Ponadto, potwierdziło się, że w tym dniu rozwoził piasek na pobliską budowę drogi. Dodatkowo, kobieta jechała tego dnia z dzieckiem, które pomogło jej spisać numery rejestracyjne pojazdu obwinionego. W ocenie sądu W. D. nie wymyśliła sobie zgłoszonej sytuacji, a do takich wniosków musiałoby doprowadzić uznanie wersji obwinionego za prawdziwą. Do zdarzenia doszło w porze dziennej więc świadek widziała smugę piasku pochodzącego z jadącej przed nią ciężarówki. Zeznania świadka W. D. są szczerze i logiczne a w związku z powyższym zasługują na danie im wiary.

Zeznania świadków M. G. (2) (k. 47v.) i R. P. (k. 47v.) miały drugorzędne znaczenie dla ustaleń w sprawie. Świadkowie bowiem nie byli bezpośrednimi obserwatorami analizowanego zdarzenia. Swoje relacje zbudowali jedynie w oparciu o twierdzenia obwinionego. Bez znaczenia w ocenie sądu była okoliczność, iż w świetle relacji świadków, kierowca M. S. zawsze dokładnie czyścił swoją skrzynię ładunkową oraz, że w tym okresie wożony był przesiany piasek bez kamieni. W ocenie obwinionego oraz przywołanych świadków nie było możliwe, aby z ciężarówki spadły kamienie bądź inny materiał zdolny do uszkodzenia szyby. Sąd nie zaaprobował takiego stanowiska. W ocenie sądu twierdzenia w takim kształcie są pozbawione obiektywizmu i miały na celu jedynie wsparcie przyjętej linii obrony. Oczywistym dla sądu było, iż pomimo akcentowanej solidności pracownika M. S., ten jeden raz skrzynia ładunkowa nie była dokładnie oczyszczona co pozwoliłoby uniknąć zaistniałego zdarzenia. Nie można również wykluczyć kategorycznie, jak czyniły to przywołane osoby, że pomimo przewożenia zasadniczo przesianego piasku, na skrzyni ładunkowej znalazł się materiał zdolny do uszkodzenia szyby w pojeździe marki T.. Pojazd obwinionego poruszał się na budowie, w obrębie działania innych urządzeń. W związku z tym mogło dojść do umieszczenia na przyczepie nawet drobnych kamieni. Wykonując ostatni kurs przed zakończeniem pracy obwiniony najprawdopodobniej spieszył się już do domu i nie wykonał dostatecznie solidnie oczyszczenia skrzyni ładunkowej.

W ocenie sądu nie budziło zatem wątpliwości, że obwiniony w dniu 18 kwietnia 2018 roku około godziny 15:20 w miejscowości S., powiat P., kierując samochodem ciężarowym marki M. o numerze rejestracyjnym (...) nie zabezpieczył w należyty sposób przewożonego ładunku sypkiego w wyniku czego spadające ze skrzyni ładunkowej kamienie i piasek, uderzyły w szybę czołową jadącego za nim pojazdu marki T. o numerze rejestracyjnym (...), powodując jej uszkodzenie.

Powyższe skutkowało przypisaniem obwinionemu popełnienia czynu z art. 97 kodeksu wykroczeń, zgodnie z którym, uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, a także właściciel lub posiadacz pojazdu, który wykracza przeciwko innym przepisom ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym lub przepisom wydanym na jej podstawie,

podlega karze grzywny do 3000 złotych albo karze nagany. Teoretycznie każde naruszenie wyraźnie sformułowanego w prawie drogowym zakazu lub nakazu odnoszącego się do bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych może być kwalifikowane jako wykroczenie. Jeśli chodzi zaś o sposób umieszczania ładunku zgodnie z art. 61 ust 5 ustawy ładunek sypki może być umieszczony tylko w szczelnej skrzyni ładunkowej, zabezpieczonej dodatkowo odpowiednimi zasłonami uniemożliwiającymi wysypywanie się ładunku na drogę. W analizowanym zaś przypadku ładunek nie był zabezpieczony zgodnie z tymi wymogami, skoro ostatecznie wy dostał się na drogę i uszkodził pojazd marki T.. Zgodnie z przepisem § 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu przewożenia ładunku z 25.01.2018r (Dz. U. 2018 poz. 361) przestrzeń ładunkowa powinna być utrzymana w czystości.

Sąd w żadnym wypadku nie kwestionuje prawa obwinionego do swojej oceny rzeczywistości, lecz subiektywna ocena co do prawidłowości swojego postępowania, w żaden sposób nie może usprawiedliwiać łamania ogólnie ustalonych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Analiza okoliczności sprawy pozwala na przyjęcie, iż obwiniony nie miał zamiaru popełnienia wykroczenia. Dopuścił się go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, choć możliwość popełnienia czynu mógł przewidzieć (art. 6 § 2 kw).

Wymierzając karę sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw. Sąd wziął zatem pod uwagę , że przypisanego mu czynu obwiniony dopuścił się nieumyślnie. Bezpośrednio przed zdarzeniem M. S. zrzucił ładunek piasku. Nie dosyć starannie oczyścił jednak skrzynię załadunkową kierowanego przez siebie samochodu przed udaniem się w drogę powrotną . Pozostawił na niej zapewne niewielkie ilości piasku lekkomyślnie sądząc , że nie będą miały znaczenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego podczas ostatniego kursu tego dnia. W tej sytuacji powinien odpowiednio zabezpieczyć pozostałości materiału sypkiego znajdującego się w skrzyni. Sąd wziął również pod uwagę następstwa zachowania obwinionego tj wytworzoną przez niego sytuację drogową w wyniku której został nieznacznie uszkodzony samochód W. D..

Sąd jest zdania, iż poprzez orzeczenie względem obwinionego kary nagany, zrealizowane zostaną tak cele prewencji indywidualnej, która ma na celu przede wszystkim powstrzymanie sprawcy od tego typu zachowań w przyszłości, jak i prewencji generalnej, której zadaniem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i utwierdzenie jego prawidłowych postaw wobec prawa. Kara nie jest nazbyt surowa, biorąc pod uwagę, że obwiniony był już w przeszłości karany za inne wykroczenie w ruchu drogowym (k.12) .

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przywołanych w pkt II wyroku przepisów i obciążono nimi obwinionego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)